

Öğrenciler İş Güvencesi İçin Ayaklandı ve Kazandı

28 Mart 2006 Salı günü Fransa'nın hemen hemen tüm kentlerinde yaygın grevler ve tahminlere göre yaklaşık üç milyon insanın katıldığı gösteriler oldu. *Le Monde* gazetesine göre bu gösteriler, yakın Fransa tarihindeki en büyük gösterilerdi. O kadar ki; 1968 Mayısından bile büyüktü. Bir hafta sonra, 4 Nisan'da bu en büyük gösterinin bile daha büyüğü olabileceği görüldü.

Tüm bu gösterilerin nedeni, Başbakan Dominique de Villepin'in açıkladığı İlk İşe Giriş Sözleşmesi Yasası idi. Yasaya

göre, 26 yaşın altındaki kişiler işlerinin ilk iki yılında iseler gerekçesiz işten atılabileceklerdi. Gösterileri yatıştırmak için

Cumhurbaşkanı Chirac *Ulusa Sesleniş* konuşmasında tasarıda öngörülen iki yılın bir yıla indirilmesini, işveren tarafından bir neden gösterilmesini ve tasarı bu şekilde değiştirilene kadar uygulanmamasını önerdi. Ancak bu minimum uzlaşma düzeyi ne sendikalar ne de öğrenciler tarafından kabul edilmedi. İşçileri Bakanı Nicolas Sarkozy'nin öğrencilerle uzlaşma çağrıları da sonuçsuz kaldı.

Öğrenciler, iş güvencelerini, dolayısıyla gelecek güvencelerini tehdit eden böyle bir yasaya boyun eğmek istemiyorlardı.

Hükümet ise yasanın ne olursa olsun çıkarılacağını açıkça ilan ediyordu. Ancak hükümetin bu tavrı, öğrenci hareketine güç kazandırmaktan başka bir işe yaramadı. Fransa'da birkaç gün içinde 84 üniversiteden 50'si öğrencileri tarafından işgal edildi. En büyük üniversite olan Naterre ise "güvenlik" gerekçesi ile kapatıldı. Polisin "aşırı güç kullanımını" protesto etmek için 1968'in simgesi olan Sorbonne Üniversitesi'ne yürüyüş düzenlendi. Fransa'nın en büyük sendikal konfederasyonu olan CGT temsilcisi, yasanın geri çekilmesi taleplerinin kendileri için hiçbir şekilde "tartışılmaz" olduğunu ifade etti. Nihayet 10 Nisan'da Fransa Hükümeti, yasa geri çektiğini açıkladı. Ancak her şey bitmiş değil; zira 1994 yılında bu yasanın bir benzeri daha önce gösteriler nedeni ile geri çekilmiş ve aradan 12 yıl geçtikten sonra yeniden gündeme sokulmuştu.

Yine de, birkaç hafta süren bu inanılmaz kalabalık gösteriler, kuşkusuz Fransa Hükümeti için toplumsal ve siyasal bir krizin habercisiydi. Ancak bunun öncesinde Fransız halkının geçen yıl 29 Mayıs'ta İlk İşe Giriş Sözleşmesi'ne karşı çıktıkları nedenlerin aynısı ile Avrupa Anayasası'na karşı çıkmış ve kazanmış olmaları, öğrenci ve sendikaların meşruiyet zemini açısından önemli bir gösterge idi.

The Economist dergisine göre, Almanya, İngiltere ve Amerika vatandaşlarının üçte ikisi serbest Pazar ekonomisinin olası en iyi sistem olduğunu düşünürken, Fransızların sadece yüzde 36'sı aynı fikri paylaşıyordu. Dolayısıyla serbest Pazar ekonomisini güçlendiren Avrupa Anayasası gibi, onun koşullarını yerine getiren esnek işgücü yaratma ile ilgili olan İlk İşe Giriş Sözleşmesi'ni de desteklemeyeceklerdi.

Neoliberalizme karşı bu kitlesel direniş Fransız egemen sınıfları için bir kabusu dönüştürüyor. Üstelik bu eylem süreci içinde öğrenci ve işçilerin daha organik ilişkiler kurmuş olması, egemenler için tehdidi daha da açık hale getiriyor. Gelecek yılki Cumhurbaşkanlığı ve parlamento seçimlerinin bu süreçten etkilenmeyeceğini düşünmek olanaksız.

Fransa'dan Çıkartılacak Dersler

Her şeyden önce, ülke gündemini bir süredir meşgul eden Genel Sağlık Sigortası yasa tasarısı, özellikle 2007'den itibaren geçerli olmak üzere çalışma hayatında çok radikal değişiklikler gündeme getirecek. Bu yıl iş hayatına atılacak olan gençler, hiçbir zaman bizimle eşit koşullarda olmayacaklar. En azından emekli olmak için 65 yaşlarını beklemek zorunda kalacaklar, iş güvenceleri ise hepimiz için olduğu gibi onlar için de 50 kişinin altındaki işyerlerinde çoktan budandı. Sendikalar, sivil toplum örgütleri ve öğrenciler arasında organik ilişki kurulmazsa, henüz hayata gelmemiş olan kuşakların geleceği ellerimizden kayıp gidecek.